

Rytų Lietuvoje gyvenanti šeima globoja paauglę, kuri pabėgo nuo karo siaubo Ukrainoje. Dviejų vaikų tėtis Valentinas (vardas pakeistas) sako, niekada negalvojo tapti globėju, juo labiau – paauglės. Valentinas ir jo žmona ramiai dirbo savo darbus, džiaugėsi ramia kasdienybe: darna šeimoje, gerai besimokančiais vaikais, daug laiko skyrė profesinei veiklai, mėgavosi laisvalaikiu, kol nenugriaudėjo žinia – karas Ukrainoje.

Mergaitės tėvai liko Ukrainoje, kad gintų Tėvynę

„Kovo pradžioje pats važiauvau parsivežti ukrainiečių šeimos. Tą šeimą su žmona pažinojome ir anksčiau, bendravome, draugavome. Niekada negalvojau, kad Ukrainą aplankyti teks tokiomis aplinkybėmis ir tokiu tikslu – aidint sprogimams padėti ir nepažįstamiems žmonėms bėgti nuo mirties. Parsivežiau šešis žmones – visi jie tarpusavyje giminės, tačiau šešiolikmetės globėju tapau aš, taip jau nutiko ir mes daug nesvarstėme. Kartu pas mus apsigyveno ir dvi mūsų globojamos paauglės giminaitės. Jos jau pilnametės, bet nedaug vyresnės už mūsų globotinę, kiti atvykę į Lietuvą susirado pastogę kitame mieste“, – apie netikėtą globėjo vaidmenį pasakoja Valentinas.

Vyras sako, kad visos trys merginos labai atsakingos ir draugiškos. Vos susitvarkiusios dokumentus ir kiek pailsėjusios, vyresnėlės paprašė surasti darbą. Ukrainoje jos turėjo patirties vadyboje, prekyboje, tai tokį darbą rado ir Lietuvoje. Šešiolikmetė globotinė nuotoliniu būdu mokosi medicinos mokykloje Ukrainoje.

„Kiekvieną rytą mergaitė „eina“ į paskaitas – jeigu tuo metu neapšaudomas Ukrainos miestas, kur dirba dėstytojai, nuotolinės paskaitos prasideda laiku. Jeigu dėstytojai slepiasi nuo sprogimų, paskaitos vyksta kitu laiku. Tačiau studentė nepyksta – neteko girdėti, kad ji dėl kažko reikštų nepasitenkinimą. Priešingai, sako, kad jau suprato, jog ilgą laiką kitaip nebus, tačiau nerimas, nors ir nedemonstruojamas – jaučiasi. Gal jau pasidėjo emocinis pervargimas, stengiamės kalbėtis tiek, kiek ji pati nori“, – sako Valentinas.

Mergina susitaikė su tuo, kad su savo mama ir tėčiu greit nepasimatys. Valentinas sako suprantąs priglautos mergaitės tėvus. Pasirūpinę vaiko saugumu ir patikėję savo brangiausią turtą lietuviams, patys liko rūpintis Tėvyne – darbuojasi Ukrainoje, kad padėtų savo šaliai sunkiausiu momentu.

Pasidomėjus, ar ilgai šeimoje tartasi dėl paauglės globos ir kas pirmas – Valentinas ar žmona – pasiūlė imti globoti nuo karo bėgančią mergaitę, pašnekovas šypteli: „Kartu su žmona gyvename ilgai, darniai, tai ilgų ginčių nebūna, o kas pirmas – tai net nežinau, gal tokia

mintis sklandė seniai, tik atėjus laikui realizavosi. O ir abu savi vaikai pritarė“.

Namuose visiems vaikams taisyklės vienodos: visiems vienodai kišenpinigių, vienodai pramogų ir darbų namie, drausminimo priemonės – taip pat vienodos. „Nors tų drausminimo priemonių gal net nereikia. Pasikalbam tik dėl pomėgio vėlai eiti miegoti ir akcentuojam sveiką mitybą. Tai labai drausmingos ir atsakingos merginos. Žino pinigų, laiko, sveikatos vertę“, – globotinę ir kitas merginas giria Valentinas.

Ukrainietė globotinė ir jos giminaitės - naujos patirtys šeimoje

Palietęs pinigų temą Valentinas atvirauja, kad globojama mergaitė nereikalauja kažko išskirtinio. Rengiasi kukliai, bet stilingai, garsių gamintojų kolekcijų neprašo, tik dėl maisto teko kiek keisti šeimos virtuvės įpročius. „Ukrainietės vis prašo koldūnų. Koldūnais jos vadina viską, ką mes vadiname virtinukais. Joms koldūnai – tai ir virtiniai su uogomis, varške, kitokiu įdaru. Merginos buvo pasiilgusios ir ukrainietiško barščio, tad surengėme ukrainietiškos virtuvės pietus“, – apie gimstančias naujas tradicijas namuose pasakoja Valentinas.

O ukrainietės nepaliauja stebėtis, kokie švarūs Lietuvos miestai ir miesteliai, kokie prižiūrėti parkai, poilsio vietos gamtoje. Merginos, kur benueitų ar pabūtų gamtoje, vis stebėjosi, kad nėra šiukšlių, nesimėto maisto pakuotės net ir atokiose pakelėse.

Valentinas atkreipia dėmesį, kad šiuo metu labai svarbu padėti žmonėms iš Ukrainos. „Ukrainos vaikams teks nelengva užduotis – atstatyti ir atkurti jų Tėvynę. Būtent šie vaikai turės daug daugiau mokytis ir dirbti, kad užtektų jėgų, žinių ir pasiryžimo ne tik atstatyti, kas sugriauta, bet ir kurti bei puošti Ukrainos ateitį. Jiems dabar reikia padėti, sustiprinti, paremti, kad augtų stiprūs ir valingi“, – mintimis pasidalino Valentinas.

Šiuo metu Lietuvoje yra per 50 tūkst. žmonių iš Ukrainos, daugiau nei 20 tūkst. iš jų yra vaikai. Apie 1300 vaikų iš Ukrainos į Lietuvą atvyko be savo tėvų, tarp jų 1037 pavieniai vaikai, dauguma iš jų yra lydimi giminaičių ar emociniais ryšiais susijusių žmonių, tai pat šalyje yra 8 vaikų grupės. 14 vaikų šiuo metu nustatyta globa lietuvių šeimose.

